

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, pamatojoties uz LESD 263. pantu, ciktāl tajā ir atzīta valsts atbalsta esamība un uzdots to atgūt no ieguldītājiem,
- pakārtoti, atcelt lēmuma 1., 2. pantu un 4. panta 1. punktu, ciktāl ieguldītāji ir identificēti kā apgalvotā atbalsta saņēmēji, kuriem tas jāatmaksā,
- pakārtoti, nepiemērot 4. panta 1. punktā *in fine* esošo rīkojumu atgūt atbalstu no ieguldītājiem tāpēc, ka tas ir pretrunā tiesiskās noteiktības un tiesiskās palāvības principiem, jo atgūšanu nevar uzdot, kamēr nav publicēts lēmums par [izmeklēšanas procedūras] uzsākšanu,
- pakārtoti, atcelt lēmuma 2. pantu un atzīt par prettiesisku metodoloģiju, ar kuru noteikta apgalvotā priekšrocība, kas ieguldītājiem ir jāatmaksā,
- atzīt par spēkā neesošu vai alternatīvi — daļēji atcelt lēmuma 4. panta 1. punktu jautājumā par aizliegumu “nodot atgūšanas nastu citām personām”, ciktāl ar to tiek noteikts, ka tiek aizliegti vai neesot spēkā līgumu noteikumi par regresa tiesībām pret trešajām personām attiecībā uz summām, kas ieguldītājiem ir jāatmaksā Spānijas valstij, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus

Pamati un galvenie argumenti

Šajā lietā tiek apstrīdēts tas pats lēmums, par kuru ir lieta T-700/13 *Bankia*/Komisija, lieta T-719/13 *Lico Leasing* un *Pequeños y Medianos Astilleros de Reconversión*/Komisija, kā arī lieta T-3/14 *Anudal Industrial*/Komisija.

Tiek izvirzīti tādi paši pamati un galvenie argumenti kā minētās lietās jau izklāstītie.

It īpaši tiek apgalvots LESD 107. panta pārkāpums, jo apstrīdētā lēmumā ir uzskatīts, ka lietā aplūkots, noteiktiem finanšu nomas līgumiem piemērojams nodokļu režīms jaunu kuģu iegādei kopumā ir valsts atbalsts.

Prasītājas skatījumā lēmums par nodokļiem ir pretrunā LESD 107. pantam arī tāpēc, ka tajā ir uzskatīts, ka pasākumi, kuri veido šo nodokļu sistēmu, ir “jauns” valsts atbalsts.

Pakārtoti prasītāja atsauca uz tiesiskās noteiktības un tiesiskās palāvības principa pārkāpumu, kā arī uz LESD 107., 108. un 206. panta pārkāpumu, jo kļūdaini ir tikuši identificēti atbalsta saņēmēji un kļūdaini ir noteiktas atgūstamās summas. Turklāt esot pārkāpts LESD 108. panta 3. punkts, Regulas Nr. 659/1999 19. pants, Līguma par Eiropas Savienību 3. panta 6. punkts un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. un

17. pants, jo apstrīdētā lēmuma 4. panta 1. punktā tiek aizliegti vai par spēkā neesošiem atzīti līgumu noteikumi, saskaņā ar kuriem ieguldītājiem ir regresa tiesības pret trešajām personām par summām, kas ieguldītājiem ir jāatmaksā Spānijas iestādēm.

Prasība, kas celta 2014. gada 7. janvārī — Banco Popular Español/Komisija

(Lieta T-31/14)

(2014/C 61/38)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Banco Popular Español, SA (Madride, Spānija) (pārstāvji — *E. Navarro Varona, P. Vidal Martínez, J. López-Quiroga Tejero* un *G. Canalejo Lasarte*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, pamatojoties uz LESD 263. pantu, ciktāl tajā ir atzīta valsts atbalsta esamība un uzdots to atgūt no ieguldītājiem,
- pakārtoti, atcelt lēmuma 1., 2. pantu un 4. panta 1. punktu, ciktāl ieguldītāji ir identificēti kā apgalvotā atbalsta saņēmēji, kuriem tas jāatmaksā,
- pakārtoti, nepiemērot 4. panta 1. punktā *in fine* esošo rīkojumu atgūt atbalstu no ieguldītājiem tāpēc, ka tas ir pretrunā tiesiskās noteiktības un tiesiskās palāvības principiem, jo atgūšanu nevar uzdot, kamēr nav publicēts lēmums par [izmeklēšanas procedūras] uzsākšanu,
- pakārtoti, atcelt lēmuma 2. pantu un atzīt par prettiesisku metodoloģiju, ar kuru noteikta apgalvotā priekšrocība, kas ieguldītājiem ir jāatmaksā;
- atzīt par spēkā neesošu vai alternatīvi — daļēji atcelt lēmuma 4. panta 1. punktu jautājumā par aizliegumu “nodot atgūšanas nastu citām personām”, ciktāl ar to tiek noteikts, ka tiek aizliegti vai neesot spēkā līgumu noteikumi par regresa tiesībām pret trešajām personām attiecībā uz summām, kas ieguldītājiem ir jāatmaksā Spānijas valstij, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā lietā tiek apstrīdēts tas pats lēmums, par kuru ir lieta T-29/14 *Taetel*/Komisija.

Tiek izvirzīti tādi paši pamati un galvenie argumenti kā minētajā lietā jau izklāstītie.